

Вечан ти спомен, достојни блаженства и вечног спомена, драги и незаборавни владико и оче наш!

У спомен на блаженопочившег архиепископа цетињског, митрополита црногорско-приморског, зетског, брдског и скендеријског, и егзарха свештенога трона пећког Амфилохија (Радовића).

Уочи празника Светог Петра чудотворца Цетињског, 30. октобра, у 8.22 часова, после примања свете Тајне Причешћа у Клиничком центру Црне Горе, мирно се упокојио у Господу архиепископ цетињски, митрополит црногорско-приморски, зетски, брдски и скендеријски, и егзарх свештенога трона пећког Амфилохије (Радовић). Митрополит је у болницу примљен 6. октобра ове године због запаљења плућа узрокованог инфекцијом новог вируса корона. Упала плућа је залечена, а вирусна инфекција престала, што је потврдио и негативни тест, а забележено је и званичним лекарским налазом. Опоравак је текао у добром смеру, али нешто спорије него иначе, што је карактеристично за старије пацијенте. Митрополитово здравствено стање се погоршало 29. октобра, када је приликом јутарњег контролног прегледа примећено да он отежано дише уз бол у грудном кошу. Одмах су урађене све анализе. Снимак је показао да је узрок отежаног дисања и бола појава ваздуха у средогруђу или пнеумомедиастинум, који се често јавља у ситуацијама у којима пацијент има осетљива плућа због дужине трајања упалног процеса и који су на кисеоничкој терапији дужи период. Та компликација је, на крају, и узроковала овакав исход. Непосредно пред упокојење митрополита је у болници причистио подгорички парох протопрезвитер Бранко Вујачић, а све време његовог болничког лечења је уз њега био његов келејник, јеромонах Јустин (Мреновић), сабрат Цетињског манастира.

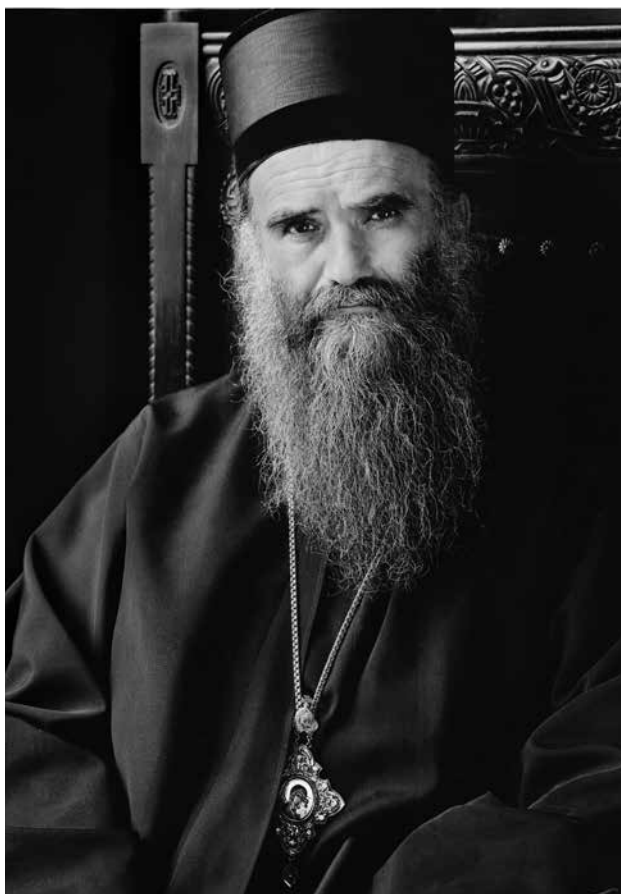
**У крипти подгоричког Саборног храма
Христовог Васкрсења сахрањен
архиепископ цетињски митрополит
црногорско-приморски Амфилохије**

Свету заупокојену архијерејску службу са опелом служио је у овом храму Његова Светост Патријарх српски г. Иринеј, уз саслужење господе Митрополита: бориспољског и броварског Антонија (Украјинска Православна Црква), елбасанског Андона (Албанска Православна Црква) и загребачко-љубљанског

Порфирија и господе Епископа: будимљанско-никшићког и администратора Митрополије црногорско-приморске Јоаникија, бачког Иринеја, шумадијског Јована, милешевског Атанасија, дизелдорфског и њемачког Григорија, полошко-кумановског Јоакима, рашко-призренског Теодосија, крушевачког Давида, пакрачко-славонског Јована, бихаћко-петровачког Сергија, тимочког Илариона, нишког Арсенија, захумско-херцеговачког Димитрија, ремезијанског Стефана, диоклијског Методија и умировљеног захумско-херцеговачког Атанасија, многобројног свештенства и свештенмонаштва наше и других помесних Цркава и уз молитвено учешће хиљада верника. Десетине хиљада верног народа се од петка, 30. октобра, када су земни остаци нашега Архипастира испраћени дирљиво од стране медицинских радника из Клиничког центра Црне Горе, опраштао у молитвеном ходу од свог духовног оца, који је 30 година био на трону Светог Петра Цетињског. Верни у помешаним осећањима туге због физичкога одласка и радости због новог молитвеника и заступника пред престолом Свевишњег, прилазили су у молитвеној тишини одру блаженопочившег митрополита у Цетињском манастиру и Саборном храму Христовог Васкрсења у Подгорици, узимајући последњи благослов и узносећи молитве за свог вољеног владика. Поводом упокојења владике Амфилохија, Цркви и верницима су пристигли бројни телеграми саучешћа из целог света. Готово сви домаћи и светски медији, са најдубљим поштовањем, известили су о упокојењу и животу митрополита црногорско-приморског Амфилохија, као о једном од најзначајнијих теолога и личности у СПЦ и васколиком православљу. Његово високопреосвештенство митрополит црногорско-приморски и архиепископ цетињски и егзарх свештеног трона пећког г. Амфилохије, који се упокојио у Господу у петак, 30. октобра, од 6. октобра је био у КБЦ ЦГ на лечењу, одбијајући више понуда да се лечи у другим земљама, са образложењем да сматра да је прилично да се лечи управо тамо где се лечи његов народ, који му је поверен као архијереју.

Кратак животопис блаженопочившег архиепископа цетињског и митрополита црногорско-приморског Амфилохија

Његово високопреосвештенство блаженопочивши архиепископ цетињски и митрополит црногорско-приморски Амфилохије (Радовић) је рођен на Божић, 7. јануара 1938. године, у Барама Радовића у Доњој Морачи, од оца Ђира и мајке Милеве, рођене Бакић. Световно име му је било Ристо. Потомак је по сродству војводе Мине Радовића, једног од првих племенских капетана црногорских, који је присајединио Морачу Црној Гори 1820. године. Будући митрополит је провео детињство у патријархалној породици, која је остала верна Православљу и заветима предака у тешким послератним временима нарастајућег атеизма под комунистичком влашћу. Основну школу је завршио у манастиру Морача, а Богословију Светог Саве у Раковици у Београду. Дипломирао је на Богословском факултету у Београду 1962. године. Упоредо са Богословским факултетом студирао је класичну филологију на Филозофском факултету у Београду. Велики утицај на духовно узрастање митрополита Амфилохија извршили су Преподобни отац Јустин Поповић, велики богослов и духовник Српске Православне Цркве, и светогорски старац Пајсије. После завршеног факултета, постдипломске студије наставља у Берну и Риму, где је магистрирао на Источном понтификалном институту (1965). Одатле одлази у Грчку, где борави седам година и где прима анђелски образ и свештенички чин. У том периоду, у Атини је одбранио докторат о Светом Григорију Палами, који је привукао пажњу ондашње европске теолошке јавности. После годину дана проведених на Светој Гори одлази за професора на Православни институт Светог Сергија у Паризу, а од 1976. године постаје доцент, па редовни професор на Богословском факултету Светог Јована Богослова у Београду (касније Православног богословског факултета Универзитета у Београду), на катедри за Православну педагогију (катихетику) са методиком наставе. У два мандата био је и декан факултета. Докторат *honoris causa* Московске духовне академије примио је 2003. године, Института теологије Белоруског државног универзитета у Минску 2008. године, Православног теолошког института Светог Сергија у Паризу 2012. и Санктпетербуршке духовне академије 2014. године. Одлуком Националног комитета друштвених награда Руске Федерације 2001. године одликован је орденом Ломоносова, који му је уручен на свечаности у Кремљу у присуству око 4.000 угледних званица. За почасног члана Словенске академије књижевности и уметности изабран је 2015. године. Говорио је грчки, руски, италијански, њемачки и француски језик, док је у научном раду користио старогрчки, латински и црквенословенски. Свети Архијерејски Сабор Српске Православне Цркве изабрао га је маја 1985. године за Епископа банатског. Хиротонисао га је 16. јуна 1985. године

у београдској Саборној цркви патријарх српски Герман уз саслужење великог броја архијереја. Међу њима је био и митрополит кефалонијски Прокопије, који је га је својевремено у Грчкој замонашио, а потом и произвео у архимандрита. Устоличен је 21. јула 1985. године у Вршцу. Одлуком Светог Архијерејског Сабора Српске Православне Цркве, Епископ банатски Амфилохије је децембра 1990. године изабран за Митрополита црногорско-приморског са сједиштем на Цетињу. Свечано устоличење за Митрополита црногорско-приморског, зетско-брдског и скендеријског извршио је патријарх српски Павле са епископима 30. децембра 1990. године у Цетињском манастиру. Митрополит Амфилохије је био члан Светог Архијерејског Синода Српске Православне Цркве у више сазива. Председавао је тим тијелом и био замјеник оболелог патријарха српског Павла од краја 2007. године до његовог упокојења, као и местобљуститељ Патријарашког трона од упокојења патријарха Павла, 16. новембра 2009. до избора Патријарха српског Иринеја 22. јануара 2010. године. Администрирао је Епархијом рашко-призренском од маја 2010. године до устоличења Епископа рашко-призренског Теодосија крајем децембра исте године. Администрирао је Епархијом буеносајреском (која је установљена на његов предлог) од њеног оснивања у мају 2011. до избора тадашњег Епископа диоклијског Кирила (Бојовића) за њеног епархијског архијерејска 2018. године. Уснуо у Господу 30. октобра 2020. године у Клиничко-болничком центру Црне Горе у Подгорици.

Уредништво ■■